

Prima instanță: judecătoria Centru
judecător: I. Chirtoacă
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: D. Manole, I. Cotruță, A. Bostan

Dosarul nr.3ra-347/17

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova, Oleg Sternioală
Mariana Pitic, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bizian Maxim către
Inspectoratul General de Poliție privind anularea ordinului și încasarea cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care s-a
respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea
judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 30 iunie 2016,

c o n s t a t ă:

La 16 mai 2016, Bizian Maxim s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în
ordinea contenciosului administrativ către Inspectoratul General al Poliției anularea
ordinului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform ordinului Inspectoratului General al
Poliției al MAI, nr. 217 ef. din 19 aprilie 2016, a fost sancționat disciplinar cu
muștrare. Cu ordinul în cauză nu este de acord, îl consideră neîntemeiat, ilegal și emis
contrar prevederilor legii.

Menționează că, Inspectoratul General al Poliției al MAI, a atras la răspundere
disciplinară o persoană necorespunzătoare.

Invocă că, în încheierea interlocutorie nr. 4-12/16 din 01 martie 2016, emisă de
Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, în baza căreia a fost inițiată ancheta de serviciu
este indicat că la ședința judiciară din 01 martie 2016, nu s-a prezentat reprezentantul
agentului constatator Lisnic Alexandru, fiind înștiințat contra semnătură despre

ședința de judecată, nu a adus la cunoștință instanței despre motivele neprezentării sale, însă sancționat disciplinar a fost el.

Relevă că, prin scrisoarea nr. 640 din 09 februarie 2016, a fost înștiințat despre ședința de judecată din data de 26 februarie 2016 ora 09:00. La ședința dată fiind asigurată prezența lui Alexandru Lisnic, împuternicit prin procură, acesta fiind admis în proces de către instanța de judecată.

Mai indică că, despre ședința de judecată din data de 01 martie 2016 nu a fost înștiințat, mai mult ca atât despre prezenta ședință de judecată a cunoscut doar Alexandru Lisnic.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2016, cererea de emare în judecată depusă de Bizian Maxim a fost admisă integral.

S-a anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 217 ef din 19 aprilie 2016 „cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Serviciului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a IP Botanica al DP a mun. Chișinău a IGP, locotenent-major de poliție Maxim Bizian”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2016.

Instanțele de judecată au ajuns la concluzia că este neîntemeiat ordinul nr. 217 ef din 19 aprilie 2016 „cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Serviciului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a IP Botanica al DP a mun. Chișinău a IGP, locotenent-major de poliție Maxim Bizian”, deoarece conform încheierii interlocutorie nr. 4-12/16 din 01 martie 2016, care a stat la baza procedurii disciplinare, reiese nevinovăția lui Maxim Bizian.

La 10 februarie 2017, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 și hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului, Inspectoratul General al Poliției a invocat interpretarea în mod eronat de către instanțele ierarhic inferioare a prevederilor art. 26, art.28 din Legea nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, în vigoare de la 27 decembrie 2012, pct.8 subpct.(2) și (3) al Statutului disciplinar al polițistului, art. 455 alin.(2) Cod Contravențional, precum și aprecierea arbitrară a circumstanțelor pricinii și probelor prezentate de către recurent.

Indică că, în urma verificării probelor administrate în cadrul anchetei de serviciu, în urma studierii declarațiilor depuse de agenții constatatori Lisnic Alexandru și Tatian Sergiu s-a constatat fără echivoc că, responsabil de neprezența în cadrul ședinței de judecată la 01 martie 2016, la Judecătoria sect. Botanica, mun. Chișinău se face intimatul Bizian Maxim și nicidecum o altă persoană precum invocă instanțele ierarhic inferioare.

Astfel, ordinul nr. 217 ef din 19 aprilie 2016 „cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Serviciului investigare fraude economice al Secției investigații

infracțiuni a IP Botanica al DP a mun. Chișinău a IGP, locotenent-major de poliție Maxim Bizian" a fost emis conform legislației în vigoare.

Astfel, este eronată concluzia instanțelor de judecată privind anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 217 ef din 19 aprilie 2016 „cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Serviciului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a IP Botanica al DP a mun. Chișinău a IGP, locotenent-major de poliție Maxim Bizian"

La 22 februarie 2017, în adresa intimatului Maxim Bizian a fost expediată copia recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 28 martie 2017, Maxim Bizian a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului, menținerea deciziei instanțe de apel și a hotărârii instanței de fond.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2017, recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform art. 241 alin. (2), (5) și (6) din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească constă din partea introductivă și partea dispozitivă.

În cazurile prevăzute la art. 236 alin. (5), hotărârea judecătorească constă din partea introductivă, partea descriptivă, motivare și dispozitiv. Fiecare parte a hotărârii se evidențiază separat în textul acesteia. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar

trebui să evedențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Colegiul menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitraru judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Instanța de recurs consemnează că, Codul de procedură civilă consacră principiul general potrivit căruia orice hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată și să reprezinte premisa pentru soluția din dispozitiv. Aceasta dispoziție este dictată atât în interesul unei bune administrări a justiției și încrederii justițiabililor cât și pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primelor instanțe.

În virtutea controlului judecătoresc declanșat la cererea participantului la proces hotărârile judecătorești emise cu încălcarea normelor de drept material și procedural pot fi reformate și corectate de instanțele ierarhic superioare.

Totodată, concepția controlului judecătoresc exercitat de instanțele judecătorești nu constituie o activitate arbitrară ci este subordonată unor reguli stricte prescrise de Codul de procedură civilă.

Astfel, legiuitorul a instituit într-o formulă clară la art. 385 din Codul de procedură civilă, volumul împuternicirilor de care dispune instanța de apel în cazurile examinării unui apel declarat de un participant la proces împotriva unei hotărâri judecătorești emise de prima instanță. Norma menționată poate fi catalogată ca avînd caracter exhaustiv luînd în considerare principiul potrivit căruia în materia raporturilor procesual-civile este permis doar ceea ce este prescris expres de lege precum și în lipsa unei dispoziții care ar extinde lista împuternicirilor.

La caz, analizînd motivarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 se atestă că respinge argumentele apelantului Inspectoratului General al Poliției și menține hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2016, soluție reflectată în dispozitivul actului de dispoziție judecătorească menționat (f.d.136).

La acest capitol, corespunderea părții motivate cu dispozitivul deciziei instanței de apel nu lasă loc de interpretare asupra soluției adoptate de instanță, care în corespundere cu dispoziția art. 385 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă urma să dispună respingerea apelantului declarat de Inspectoratului General al Poliției și menține hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2016, ca fiind unica soluție legală posibilă.

Însă, contrar normei citate, instanța de apel în motivarea deciziei sale se expune asupra cererii de apel declarată de SRL „Univers -Vin,, și menține hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 19 mai 2016, care nu are tangență cu cauza dată, fapt ce contravine legislației în vigoare (f.d.133).

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs este în imposibilitate să determine opțiunea certă și concretă adoptată de instanța de apel, fie de respingere a apelului

declarat de SRL „Univers -Vin„ și menține hotărârea Judecătorei Nisporeni din 19 mai 2016, fie de respingere a apelantului declarat de Inspectoratul General al Poliției și menține hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2016.

Or, în decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 se face referire la apelul declarat de SRL „Univers -Vin„ împotriva hotărârii Judecătorei Nisporeni din 19 mai 2016, care nu se regăsește la materialele cauzei, în speță obiect de examinare în instanța de apel a constituit apelul depus de Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2016.

În lumina celor menționate și dat fiind faptul că, instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și procedural la soluționarea pricinii precum și a emis o decizie a cărei motivare contravine dispozitivului acesteia, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, cauza urmează a fi rejudecată de Curtea de Apel Chișinău de un alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina să emită o hotărâre legală și întemeiată cu respectarea drepturilor procedurale ale părților.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Bizian Maxim către Inspectoratul General de Poliție privind anularea ordinului și încasarea cheltuielilor de judecată, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorii:

Tatiana Vieru

Svetlana Filincova

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Nicolae Craiu